Başkan APO'nun 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yılı vesilesiyle yurtsever halkımıza çağrısı

Yurtsever Kürdistan halkına!

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümünde yakaladığımız kurtuluş şansını topyekün bir halk savaşına dönüştürelim ve tam zafer yolunda emin adımlarla yürüyelim!

Mazlum ve büyük Kürdistan halkı ve tüm dostları!

Partimiz önderliğinde, ulusal kurtuluş mücadelemizin belki de ilk ve en önemli atılımının üzerinden tam 8 yıl geçip, onun başarılarla dolu olacak 9. yılına girerken, geçen yılları ulus olarak, halk olarak her zamankinden daha insanlığa karşı doğru bir tutum alan, kendini tanıyan ve bunu da kendi özgücüyle sağlayabileceğine inanan, bunun savaşımına cesaret ve kararlılıkla yaklaşan, küçümsenmeyecek başarılarla dolu geçen bu yılları hiç şüphesiz kendi kader yıllarımız olarak her zaman değerlendireceğiz. Tek kurtuluş ve tek çıkış yolu, bu savaş yıllarımızda elde ettiğimiz kazanımları, önümüzdeki dönemde tam zafer için ne gerekiyorsa onu yerine getirip güçlendirerek, hiçbir biçimde bir daha elimizden alınmaması gereken bağımsızlığımıza ve özgürlüğümüze kavuşacağımıza eminiz.

Sizlere, bu yıldönümü vesilesiyle yaptığımız işler hakkında kısaca bir rapor verme gereğini duyuyorum: Bu savaşı belki de başlangıçta çok az başarı şansı vererek karşıladınız. Bunu niye böyle karşıladınız diye de bir suçlama hakkını kendimizde görmüyoruz. Sadece lanetli tarihimize doğru bir karşılık verememenin öfkesini ve bir şeyler yapması gerekenlerin yapmaması konusunda duyduğumuz öfkeyi belirterek, bu yönlere yüklenmeye çalıştık. Daha çok kendimize yüklendik. Size ulaşmadan, kim olduğunuzu, ne yapmanız gerektiğini vurgulamadan önce biz kimiz, ben kimim, ne yapmak gerekir sorularına cevap vermekle uğraştık. Sizlerden her zamankinden daha fazla cesaret ve fedakarlık istemek için öncelikle bu işi kendimizden başlatma gereğini duyduk. Bunları iyi biliyorsunuz ve bizi yakından takip ediyorsunuz. Biz şuna cesaret ettik ve başardık: Çok inkar da edilse, çok açıkça çiğnenmiş de olsa ve beş metelik değer verilmese de bir tarihimiz olması gerektiğine inandık ve imkanlarımız çok az da olsa bunu bilmek için yıllarımızı verdik. Yine çok az kurtuluş azmi de olsa buna umut besledik ve daha da çok az imkanla onun savaşımına girmeye cesaret ettik. Ve şimdi karşımızda sizin oldukça inandığınız ve tam başarı için her şeyinizi ortaya koymaya karar verdiğiniz öz savaşımımızla, ulusal kurtuluş kavgamızla yüz yüze gelmiş bulunuyoruz. Bu belki de şimdiye kadar yakaladığınız ilk ve en önemli fırsattır. İnsanlık içinde bizden daha olumsuzca onuru çiğnenen bir başka halk tasavvur edilemez. Bizim kadar eski olup da her şeyini yitirmiş bir halk yeryüzünde yoktur. Bu büyük uğursuzluğa, o çokça belirtmeye çalıştığımız sebepler yüzünden düştük. Ve çok iyi biliyorsunuz, kendi halkına bir şeyler vermesi gerekenlerin bu büyük ihaneti, kendi basit çıkarı için; bir keçisi, bir tavuğu için ölümü göze alanların en kutsal bağlar için oralı bile olmamaları, bunun en basit gereğini bile vicdanlarına, gönüllerine düşürmemeleri bu durumu yarattı. Biz buna büyük öfke duyduk, buna karşı da büyük savaş verdik ve şimdi karşınızda vurguladığımız gibi yeni bir kişilik, yeni bir halk kimliği ve onun savaşımını gerçekleştirdik.

Bu yılları hiç şüphesiz ancak kitaplara sığdırarak anlatabiliriz. Bu lanetli tarihi ancak yıllarca ve yüzlerce kitap yazarak anlatabiliriz. Mühim olan bunun yolunu açmanızdır. Belki yabancısınız; belki sonunun nereye varacağı ve başarıya ulaşıp ulaşmayacağı konusunda yine şüpheleriniz olabilir ve bütün bunlarda haklı da olabilirsiniz. Ama güveninize de dayanarak söylüyorum ki, mücadelemizin ve onun bugünkü savaşımının vardığı düzeyin, eğer bizden kaynaklanmasa, kendi kendimize zarar vermezsek artık yıkılması imkansızdır. Zafer her zamankinden daha olanaklıdır, fakat gereklerini de bilmek ve yapmak, kaydıyla bu böyledir.

Her şeyden önce bu yıllarda büyük bir uyanış yaşadınız. Ulus olarak kendinizi tanıdınız, halk olarak, –emekçi halk olarak– kendi saflarınızı belirlediniz. Yürüttüğümüz gerilla savaşımımıza onay verdiniz ve ona küçümsenmeyecek, belki de çok az halkın yaptığı desteği, daha sizi ciddi bir biçimde örgütlemeden, önüne doğru görevler koymadan başardınız. Buna dayanarak diyebiliriz ki, bir halkın kendi savaşımını en zor koşullarda, kendisinin en talihsiz, en kaybedilmiş döneminde bile böyle kabul etmesi, katılması zafer için en temel neden oluyor. Gücümüzün belirleyici olduğu, kazanmak için temel olduğunu siz de şimdi daha iyi görüyorsunuz. Tarihteki isyanların sizi hayal kırıklığına uğrattığı bilinir. Ama şimdi daha iyi görüyor ve biliyorsunuz ki, bu isyanlar birkaç kişinin aşiret çerçevesini aşmıyor, mahalli bir alandan öteye gidemiyordu. Ve bir de kendi içinde birbirlerine düşürülmüşlerdi. Ayrıyeten tam bir ulusal kurtuluş programı, onun doğru önderliği ve savaşım tarzı yoktu. Nasıl savaşacaklarını, niçin savaşacaklarını iyi bilmiyorlardı. İlkel isyanlar gibiydiler. Son ikiyüz yılda sayısız isyanlar oldu, irili-ufaklı; belki de yüzbinlerce insanımızın katledildiği isyanlar oldu. Bütün bunlar başaşağı inişe yol açtı. Bir-iki ay isyan ettiler; ama sonuçta önderler ya teslim oldular, ya katledildiler, ya da darağaçlarında idam edildiler. Geriye kalanlar ise daha kötü baskı ve erimekle, kendi dil ve kütlürlerinden yoksun bırakılmakla beterin beteri duruma düştüler, düştünüz.

Hareketimiz, bütün bunları başından itibaren doğru değerlendirmeye çalıştı. Hele Mustafa Kemal'in çok alçakça ve de burjuva ikiyüzlülüğü gereği önce kendi ulusal kurtuluş savaşımında Kürdistan halkını kullanıp, sonra tarihte belki de Hitler'den daha kötü bir biçimde bir faşizmi uygulayarak yok et-

meye çalıştığı bilinir. Halkımızın buna karşı tepkisinin ifadesi olarak yapılan isyanlar, Güney'de yapılan isyanlar, Kuzey'de yapılan isyanlar, Dersim isyanı, Palu, Genç, Lice isyanları ve Ağrı'dan tutalım Hakkari'ye kadar her sahadaki irili-ufaklı isyanlar daha da kötü bir duruma düşmekten öteye bir sonuç vermediğini biliyoruz. En son Güney'de Barzani'nin yapmaya çalıştığı isyanın da, bizi kırk yıldan beri en kötü bir duruma düşürdüğü, daha da içinden çıkılamaz bir duruma yolaçtığı, günümüzdeki onun izleyicilerinin düşmana ne kadar yaltaklandığı ve onun askeri gibi olmaya çalıştığını göz önüne getirdiğiseyrettiği, davanın öz sahipleri olması gerekenlerin, yani sizlerin bir seyirci olmaktan öteye yaklaşmadığı bu çabalarımızı büyük ısrarla ve hatta diyebiliriz ki düşmanımızın bile dalga geçtiği, bir-iki kişi ne yapabilir veya Ankara'dan adım atamazlar diye kendini aldattığı bir dönemde biz inancın ve kararlılığın eğer doğru yoldaysa, er-geç başarıya ulaşacağına inanarak, kendimizi verdik. Bildiğiniz gibi, 1980'lere doğru geldiğimizde düşmanın artık bu gidişatın böylelikle durdurulamayacağı, ancak bir askeri-faşist rejimle kendisini koruyabileceğini düşünerek 12 Eylül faşizmine başvurduğunu, bunun da taeylemin içinde olanların da bu işin ne kadar sürebileceğine dair fazla bir umutları yoktu. Bir adım atıldı, ama arkası nasıl olur, bir muammaydı. Biz bu yıllara da, bu günlere de büyük bir adımı söndürmemek için, ne gerekiyorsa onu yapmak için sağduyumuza, dürüstlüğümüze, kararlılığımıza dayanarak, artık bir insanda ne bitiyorsa onu sergilemek, onun gereklerini yapmak ve her şey 15 Ağustos Atılımı'nın başarısı için diyerek günlere, haftalara, aylara yürek götürmeye, bilinç katmaya çalıştık. İğne ucu kadar bir fırsat varsa, ona uzanmaya ve başarı için ne lazımsa, bir insanın neye kendini yatırması gereDüşmanın bile halen hafızasına sığdıramadığı yıllardır. "Nasıl geçti bu yıllar" diyor düşman. Bu düşman ki, dünyanın 5. büyük ordusuna sahip, iç ve dış dünya kamuoyu tamamen arkasında, elinde her türlü silah, her türlü insan var, ama yine de bu yılların nasıl gelip geçtiğini bilmiyor, bilemez de.

Bizim size söyleyebileceğimiz en önemli gerçek şudur: Biz bu savaşımızı verirken düşmanın asla duyamayacağı, bilemeyeceği bir biçimde veririz. Ve halen de böyle veriyoruz. Sizin savaşınızı tek başıma götürürken, yüreğiniz benden daha fazla kaynıyor, benden daha fazla gerçeklerle yüz yüzesiniz. Bu kendinizi, evlatlarınızı daha doğru yetiştirmeniz ve değil bir ulusal kurtuluş savaşı, bütün kurtuluş mücadelelerinizde ilerleme çabalarınızda kesinlikle en ileri başarılara ulaşmanız işten bile değildir. Yine bu yıllar, bir kişinin şahsında, lime lime olmuş bir tarihin, yanına yaklaşılamaz, nefes alınamaz, tenezzül edilemez ve sahip çıkılamaz bir tarihin tersine çevrilmesini getirdi.

Çok iyi bilirsiniz ki, bu yılların öncesinde bir hiçtiniz, karanlık bir nokta bile değildiniz. Hiçlik vardı, adınız bile yoktu. Tabii ki, şeref ve onur da olmaz. Adı olmayanın nesi olabilir? Leş gibi yere serilmiş varlık, beş paralık hale getirilmiş, kimmizde daha iyi anlarız. Yine komünistlik adına "özgürlük arıyoruz" diyenlerin bütün gücüyle gerçeklerimizi kabul etmek istemedikleri, bu güçlerin kurnazca inanmamanız için ellerinden ne geliyorsa onu yaptıklarını, altmış-yetmiş yıl da bunların oyunlarıyla karşı karşıya kaldığımızı biliyorsunuz.

Demek ki, geçmişte halk adına yapılan her şeyin aleyhte olduğu, daha kötü bir duruma yol açtığı, biz tamamen bize yönelik yeni bir karşı-devrim çabası olduğu açıktır.

Bu yıllarda üzerimize çok gelindi, çok büyük işkenceler dayatıldı. Diyarbakır zindanında sembolleşen direnişler, herhalde ulusal kurtuluş tarihimizin en şanlı evrelerinden birisi olarak anılacaktır. Bu büyük direnişler, vermekte olduğumuz savaşın en önemli bir parçası olarak tarihte yerini alacaktır. Yine bu yıllarda yurt dışında, örgütlekiyorsa onu yapmaya çalıştık ve bildiğiniz gibi, yıllar geçti. Bu yılları sadece anmak değil, her zamankinden daha fazla bilmek durumundasınız. Kürdistan halkımız eğer bu yılları doğru bilirse, kendisinin karşısındaki düşman bir kat daha da güçlü olsa, kazanabileceğinden emin olmalıdır.

Bu yılların hikayesi vardır; bu yılların acısı, bu yılların tutkusu vardır, bu yılların ihaneti vardır, düşkünlüğü vardır. Bu yılların içinde ölüp ölüp dirilme vardır, bu yıllarda kendini yere atma vardır. Bu yıllarda teslimiyet vardır. Bu yıllarda kahramanlık vardır. Bu yıllar, ne ararsan onu bulabileceğin yıllardır. Bilmek gerekir. Doğru temelde anmak gerekiyor. Değil yılları, günleri bile anlatmaya kalkışsam ciltler dolusu kitap ister. Müthiş geçen yıllardır.

"... Bir adım atıldı, ama arkası nasıl olur, bir muammaydı. Biz bu yıllara da, bu günlere de büyük bir adımı söndürmemek için, ne gerekiyorsa onu yapmak için sağduyumuza, dürüstlüğümüze, kararlılığımıza dayanarak, artık bir insanda ne bitiyorsa onu sergilemek, onun gereklerini yapmak ve her şey 15 Ağustos Atılımı'nın başarısı için diyerek günlere, haftalara, aylara yürek götürmeye, bilinç katmaya çalıştık. İğne ucu kadar bir fırsat varsa, ona uzanmaya ve başarı için ne lazımsa, bir insanın neye kendini yatırması gerekiyorsa onu yapmaya çalıştık..."

1970'lerde bu işe el attığımızda tek bir kişinin Kürdüm diyemediği, -hele mücadeleymiş, bunun için partiymiş, bunun için silahlı savaşmışbir tek kelimeyi bile ağzına almak istemediği bir dönemde, biz bu gidişata karşı koymak gerektiğine inandık. Ve bildiğiniz gibi hiç kimsenin umut beslemediği, başarılabilir demediği, yıllarca dışarıdan diğimiz faaliyetin ne kadar tarihi bir rol oynadığı, yeni bir sayfa açtığı 15 Ağustos Atılımı'na başladığımızda görülecekti.

15 Ağustos Atılımı başladığında hepiniz "48 saat mi dayanabilirler, 72 saat mi dayanırlar" biçiminde bir hesap içine girdiniz. Tarihteki bütün örnekler de bu işin daha fazla süremeyeceği biçimindeydi. Bu doğrudur da ve lakin tek kişilik bir savaşın bizim tarafımızdan yürütüldüğünü de şimdi daha iyi anlıyorsunuz. Mümkün müdür tek kişilik savaşlar, sizler için savaş ancak böyle başarılabilirdi. Tarihe baktığımızda, onbinlerce kişilik ordusu olanların isyana kalkıştıklarında üç günde yenildiklerini görüyoruz. Tarih böyle söylüyor. Bedirhan Bey isyanında onbeş bin güçle, üç gün bile dayanamadılar Eruh kalesinde. Şimdi biz orada çok cuzi bir güçle savaşımın sekizinci yılını geride bırakıyoruz. Artık orada dayanamayacak duruma gelen dev gibi bir düşman gücüdür. Barzani yüzbin kişilik ordusunu, İran Şah'ının "yardımı kestim" demesiyle bir günde bıraktı, ki düşmanı da bizim karşımızdaki düşman kadar güçlü değildi.

Bu kadar hazır ordusu olanların bir günde her şeye pes etmelerini göz önüne getirirseniz, bu bir kişinin yürüttüğü savaşımın ne anlama geldiğini daha iyi anlarsınız. Benim kendimi övmeme gerek yok, ama gerçekleri bilmenize ihtiyaç vardır. Bir kişi dürüst olursa, düşmanını iyi tanırsa, halkına da sadakat ve bağlılığını sürdürürse kendine göre bir doğru savaşı tutturur ve başarır. Biz bunu ispatlamaya çalıştık. Ve bugün ispat edilmiştir. Bizden daha fazla savaşanlar vardır. Bizden daha iyi savaşıyorsunuz. Ama yine de bilmek gerekir. Bir kişi nasıl savaştı, nasıl yaşadı, nerede, nasıl uzandı, nereye nasıl yaklaştı? Bunu bilirseniz, senin satın almaya değer görmediği bir mal gibi. Biz bu tarihi ve insanlarını böyle devraldık. Büyük bir sabırla yüzde bir kurtarılacak yan nerede ise, onu anlamaya ve bir araya getirmeye çalışarak, büyük adımları attığımızı bilirsiniz. Ayıp değildir tabii. Savaşım biraz da böyle olur. O dönem değer yok, umut yok, hep lanetli, hep utanılası durumlar var, içinizden hiçbirisi buna tenezzül edecek değil tabii. Dolayısıyla kaçan kaçana, satan satana.

Eski önderler ve halen günümüzdeki sahte önderler sizin gerçeğinize böyle yaklaştı. Metelik kadar değer varsa onu da satarım dedi. Değer katayım, yücelteyim, hele kurtuluşa götüreyim demek, çoğunun aklından bile geçmez. Onların bir günlük masa keyfi sizin kurtuluşunuzdan bin kat daha değerlidir! Kendileri için o çokça demokratım, sosyalistim diyen adamların böyle olduğunu siz çok iyi biliyorsunuz.

Ben kendim ondört yıl bu dağ parçasında, ki çok iyi biliyorsunuz, sadece Türk faşist yönetimi tarafından değil, onun bütün dostları tarafından da engellenmeye çalışılan bir konumdaydım. Ama çok sınırlı da olsa, bir dost ilişkisine de dayanarak gerekli tahammül ve sabrı göstererek çok uzaklarda, Arabistan çöllerine yakın küçük bir yerde de bir kurtuluş davası nasıl hazırlanır, nasıl yürütülür, onun örneğini verdim. Bu yıllar burada çok anlamlı geçti. Hepinizin yeri benden daha fazlaydı. Dağlarınıza yakındı

nız, insanlarınıza benden daha çok yakındınız. Fakat fazla bir şey başarma gereğine inanmadınız, yapamadınız, bunun gereğini duymadınız. Bütün bu yıllar da aşılmaya çalışıldı. En büyük baskılara rağmen en büyük karara biz ulaştık. En yapılamaz denilen yerde, yapılması gereken en büyük işlere biz cesaret ettik. Ve sonuçta şimdi gözlerinizle gördüğünüz kendi kutsal savaşımınız gerçekleşti.

Değerli halkımız

Tarihte ilk defa gerçekten mucizevi biçimde nihai kurtuluş yolunda bir şansı elde ettiniz. Bu şans belki de sandığınızdan daha fazla sizin için her şeydir. Biricik fırsattır. Biz yine üzerimize düşeni yaparız ama, sizin de artık bu kadar uyanmış, birleşmiş bir biçimde topyekün savaşa daha fazla katılarak karşılık vermekten başka çareniz olmadığının farkındasınız. Unutmayın ki, tarihimizde lime lime olmuş bütün parçalar bu mücadeleyle birleştirildi. Size şunu hemen somut olarak belirteyim: Ülkemizin güneyi, kuzeyi, doğusu birleştirilmiştir. Bütün aşiretler, mezhepler ve yöresel farklılıklar içinde kurtuluş kuvvetlerimiz aynı karar, inanç ve bilinçle kök salmıştır. Serhat'tan, Ağrı'nın doruklarından başlayalım Dersim'e, Binboğalara, Toroslara, oradan Mezopotamya'ya, bütün Garzan'a, Botan'a, bütün Güney'i kuşatan Zağros duvarlarına ve halkımızın bulunduğu en ücra köşelere kadar girmediğimiz yer kalmadı. Silahlı savaşçı ve yüzbinlerce dost gücüyle buralara girdik.

Düşman şimdi böylesine ummadığı, beklemediği savaşın yaygınlığı karşısında çaresizdir. Ve çaresiz kalmaya mahkumdur. Sayı vermeye gerek yok, ama yine de daha şimdiden onbinleri aşan bir ordu gücümüz var. Eğer hakkıyla üzerinde durulursa, bu bir devlet gücüdür, ona ulaşılmıştır. Ve en önemlisi de sıfırdan da daha kötü koşullarda buna ulaşılmıştır. Bunlar ölçülemeyecek derecede büyük başarılardır. Buna bütünüyle katılmanız ve kurtuluş savaşımız lehinde tavır almanız, kendi başına mücadelenin zaferi için yeterlidir. Şimdi milyonlarca, yığınlarca halkımız savaşa katılmak istiyor. Bir defa ülkemizin her yöresinden halkımızın -yurt dışı da buna dahildir- böyle savaşa katılma gereği duyması ve karara ulaşması belirleyicidir. Bu durumda zafer, neredeyse yarı yarıya sağlanmış demektir. Bu büyük bir güçtür. Parti silahı, gerilla silahı kendi başına düşmanı işlemez duruma getiren silahlardır. Halkımızın cephe etrafında birleşerek ayağa kalkıp yürümesi büyük bir silahtır. Bu silahların hepsi birleşik kullanılıyor; düşmanı vurdukça daha da güçleniyor. Kendisi düşmana vurdukça daha da güçleniyor.

9. yıla böyle giriyoruz. Bu yıla girerken hiç şüphesiz sorunlarımız vardır. Düşman özel savaşı dayatıyor. Yüzyıllardır dayattığı savaş biçimlerine yenisini katıyor. İlk ulusal kurtuluş adımları atıldığında veya bunun tehlikesi ortaya çıktığında hemen eski yöntemlerini hortlattı. Biliyorsunuz, Sultan Abdulhamit yarattığı aşiret alaylarıyla Kürtleri Kürtlere kırdırtmaya, Kürtleri Ermenilere kırdırtmaya, hatta Araplara kırdırtma ve bunun için ne lazımsa onu yapmaya ve bir çeyrek asrı böyle kapatmaya çalıştı. Mustafa Kemal'in yöntemi de aynıydı. Mezhep silahını kullandı, aşiret çelişkilerini kullandı, Nakşibendi tarikatını kullandı. Bu yöntemleri hala kullanıyorlar. Bunlar işin bir yanı. Bunlara ek olarak yeni kuvvetler oluşturdular. Kendi ordu birlikleri yetmiyormuş gibi, özel timler, korucu kuvvetleri oluşturdular ve kullandılar, ama bunlar da yetmedi. Bir başka kuvvetleri daha vardı. Sahte solculuk yirmi yıldır yakamıza bela edildi. Düşman bütün bunlardan sonuç alamayınca yeni bir kuvvete başvuruyor. Günümüzde en çok sizi ilgilendiren ve adına "Hizbullah" denilen bir kara kuvvetle hep yurtseverleri katletmeye girişiyor. Mustafa Kemal'in de 1920'lerde bir oyunu vardı. Komünistler onun için tehlikeli olduğundan, sahte komünist partisi kurdu. Komünistlerin içine girdi, böylelikle hem onları boşa çıkardı, hem de emekçilerin olası bir başarısını önledi. İran'da bir devrim oldu. Adına islam devrimi denildi. Ve bazı gelişmeler kaydedildi. Emperyalizm ve Türkiye bundan korktu. Ve İran Hizbullah diye bir partiyi Ortadoğu'da örgütlemeye çalıştı. Bunun bir parçası da Kürdistan'a düştü. Aynı Mustafa Kemal döneminde olduğu gibi, 12 Eylül rejimi de bu sefer kendisi dine el attı. Onlarca tarikat oluşturdu. Ortadoğu gerici güçleriyle de el ele verip başta Nakşi tarikatını örgütleyerek, Abdulkadir Aksu'yu İçişleri Bakanı yaptı. Onun yarattığı dini örgütlenme, yani eli tespihliler bu işi daha iyi yapar diye düşünüldü. Abdulkadir Aksu halkımızın düşmanıydı. Dört yıldır bizimle en kötü savaşanların başında yer alıyordu. Onun yaşamı bütünüyle halkımıza karşı bir savaştır. "İran'ın kurduğu partiye el atalım, resmi Hizbullah'ı kuralım ve iki Hizbullah'ı karıştıralım" dediler. Sonuçta bildiğimiz gibi Hizbi-kontra dediğimiz karşı-devrimci örgütlenme veya özel savaşın oldukça ele geçirdiği, kullandığı ve sözümona Allah adına her gün halka saldıran, müslümana saldıran kara kuvvetler, karayüzlüler ortaya çıktı. Çünkü bunların yüzleri gizlidir, açıkça ortaya çıkamazlar. Bu da bir oyundur. Bu silah belki şimdiden işlemez duruma gelmiştir, ama karşımızdaki düşmandır, dolayısıyla elinden geldiğince kullanmaya çalışır.

Güney'de bir mücadele vardır. Kırk-elli yıldan beri burada aşiret, ağa önderliği vardır. Bunlar, gerçekten her bakımdan yetmez oldukları ve daha çok da çıkarlarına düşkünlükleri nedeniyle Güney halkını, Güney Kürdistan'dan boşalttılar. Onu kaçmaktan başka bir işe yaramaz hale getirdiler. Diğer parçaları da bu temelde kötü kullandılar, sattılar. Kürt halkı üzerindeki oyunu, alım-satım işini bunlar yürüttüler. Ve şimdi bunlar bir kez daha Kuzey Kürdistan'ı kurtuluşa götürecek direniş savaşımıza karşı el attılar. Ankara'ya çağrıldılar. PKK'ye saldırmaları için bunlara biraz para verildi, gıda verildi. Halen bu olumsuz işlerin içindedirler. Kötü tüccarlardır. Bu işte biraz ustalaşmışlardır. Bizi epey uğraştırdılar. Geçen sekiz yılda bize az kötülük gelmedi bunlardan. Şanlı 15 Ağustos Atılımı'na kapalıydılar, destek vermediler. Giderek düşmanla birleştiler ve bugünlerde de, "Siz Güney'den, biz Kuzey'den saldıralım" biçiminde senaryolar, planlar geliştiriyorlar.

Hiç şüphesiz bunları iyi tanıyoruz. Bunlara fırsat vermemek için şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da elden ne geliyorsa o yapılacak ve başarılacaktır. Düşman ordusunu, özel timini, itini, mitini kullanmaya devam edecektir. Daha önce ANAP hükümeti eliyle yürüttü. Şimdi de Demirel-İnönü hükümeti eliyle yürütüyor bu özel savaşı. Gelecekte Demirel-İnönü hükümeti yerine yeni bir hükümet geçirip, bu hükümetin eliyle de yürütür. Bu konuda kuşkuya kapılmayalım. "Bunlardan demokrasi gelir, barışçı bir yolla meseleyi hallederler" biçiminde kendimizi aldatmayalım. Türk sömürgeciliğine, karşı taraf ancak zoru kullanırsa, yani onun anladığı şiddet dilini iyi kullanırsa diz çöktürebilir. Unutmayalım; bunlar şimdi "Kürt gerçeğini kabul ettik" diyorlar. "Kürtçe televizyon yayını da vermek üzereyiz" diyorlar. "Serbest Kürtçe konuşabilirler" diyorlar. Bütün bunlar mücadelemizin sonuçlarıdır, daha çok da mücadelemize karşı kullanılmak içindir. Kaldı ki bunlar, bizim taleplerimiz değildir. Bizim taleplerimiz, eşitlik, özgürlük talepleridir. Bir halkın diğer halktan, bir ulusun diğer ulustan, bir kişinin diğer bir kişiden doğal özellikler dışında, insan eliyle haksız temelde fazlalıkları olamaz; onurları vardır, kendi yaşamlarını düzenlemeleri, maddi manevi gelişmeleri haklarıdır, bunu hiç kimse, hiçbir güç engelleyemez. Biz bunu dayatıyoruz, kendilerinden bunu istiyoruz. Bundan başka onlardan bir şey istemiyoruz. Kürtçe hakkı olamaz, televizyon hakkı olamaz. Düşman zorbalıkla dili önlemiştir, zorbalıkla okumayazmayı önlemiştir, zorbalıkla konuşmayı önlemiştir. Biz sadece zorbalığını kaldırsın diyoruz. Dolayısıyla bunları sanki bir hakmış gibi tanımayalım, aldanmayalım. Zorbalık kaldırılsın, isteniliyorsa her türlü kardeşçe dayanışmaya varız diyoruz. Ama bu TC hükümeti bu cumhuriyet bundan anlamıyor. Onun anladığı, acımasız şiddetle ya da çeşitli entrikalarla bir halkı nasıl bitiririm hesabıdır. Rum'u böyle yaptı, Ermeni'yi böyle yaptı, Gürcüyü, Çerkezi, Arabı böyle yaptı, en son sıra Kürd'e geldi. "Onu da böyle yaparım" dedi. Kabul edilmeyen, onun bu imhacı, ortadan kaldırıcı yaklaşımıdır.

Bunu sizler daha iyi görüyorsunuz. Düşman gerçekten hak peşinde değildir. Sözümona "teröre karşıyım" diyor. Bu en büyük yalandır. En büyük terörist TC'nin, Mustafa Kemal'in, İsmet İnönü'nün kendisidir. Daha önce rejimin başında olan Evren'dir, Özal'dır. Bütün Cumhuriyet hükümetleri, cumhurbaşkanları, hükümet başkanları ve şimdi de Demirel-İnönü'dür. Yine sahtekarlık yapıyorlar, büyük oyunlar oynuyorlar, dünya kamuoyunu aldatıyorlar. Birtakım alçak Kürtleri devreye sokmuşlar, insan hakları bakanı adı altında bir alçağı dünya demokratik kamuoyunu aldatmak için kullanıyorlar. "Kürt de Dışişleri bakanı oluyor" adı altında bir hain ailenin ferdini dünya demokratik kamuoyunu aldatmak için kullanıyorlar. Mustafa Kemal döneminde, İnönü döneminde yapılan oyunların aynısını oğulları yapmaya çalışıyor. Onların dertleri, kutsal direnişi bir an önce bitirmektir. Bunu çok iyi bilmek gerekiyor. O hain, işbirlikçi Kürtleri de çok iyi tanımak gerekiyor. ANAP döneminde de Yıldırım Akbulut, Abdkülkadir Aksu gibileri "Doğu"dan idiler. Özal, "benim nenem de Kürt'tü" diyordu. Bunların nenesinin Kürtlüğü, Kürtlerin başına nasıl zulüm yağdırdıkları şimdi daha iyi açığa çıktı. Denilebilir ki, Kürtler, en büyük darbeyi bu babaları, neneleri Kürt olanlardan yemişlerdir. Kendi hainlerimizin açık düşmandan daha tehlikeli olduğunu, bunların şahsında daha iyi görüyoruz.

Değerli Kürdistan halkı

Her zamankinden daha fazla düşmanınızı tanıyacak durumdasınız. Açık düşmanı, onun yerli işbirlikçilerini, kendi bağrındaki düşmanı, kendi evinizdeki düşmanı görebilecek durumdasınız. Bir diğer düşmanımız kendi köleliğinizdir. Unutmayın ki, daha çok kendi kendimizi köleleştirerek bu duruma düştük. Lanetli, utançlı durumumuzdan kendimiz sorumluyuz. Düşmandır, her şeyi yapar, ama biz de insanız, ona karşı yapılması gereken yaptık mı? Bazıları bizi aldattı, aldanmamak için çaba gösterdik mi? Burada kendimizi de suçluyoruz. Öncelikle niye bu kadar düştük? Niye bu kadar muhtaç kaldık? Niye biz de insan olduğumuz halde bu beyni, bu dili kullanamadık? Niye hep düşman için asker olduk, işçi olduk, hamal olduk, rezil-sefil olduk ama kenimiz için bir işe yaramadık? Bu konuda kendimize hesap sormamız gerekiyor. En büyük düşmanlıklardan birisi de, bize zorla dayatılan ve bizim de neredeyse bir yaşam biçimidir diye kabul ettiğimiz bu kabul edilemez düşkünlüğümüzdür. Buna da her zamankinden daha fazla saldıralım. Her yerde, her köyde, her kentte lanetleyelim bu yaşamı. Unutmayalım ki, bu lanetli durumu ezdiğimizde, kendi içimizden attığımızda daha fazla özgür oluruz, daha fazla düşmana karşı savaşırız. Düşman bugün sadece tankıyla, topuyla ayakta kalmıyor; biraz da düşkünlüğünüz, her şeye boş vermişliğiniz, korkunuz, inançsızlığınızla ayakta kalıyor.

Demek ki, bugün yapılması gereken, bu kabul edilemez yaşama tepkiyi artırmak, bu lanetli geçmişe öfke yağdırmak, bu düşkün yaşama kırmızı çizgi çekmek, tek doğru yolun partinin kurtuluş yolu olduğunu, savaşım yolu olduğunu, topyekün bu savaşa katılmak olduğunu, köyden kente kadın-erkek, çocuk-ihtiyar, esnaf-işçi, fakir-zengin, güneyli-kuzeyli, doğulubatılı herkesin böylesine savaşa seferber olmasıyla kurtulacağını bilerek savaşa katılmaktır. Hepimizin ilacı bu savaştır. Bugün bunu daha iyi görüyor, kendinizi aziz hissediyorsunuz. Demek ki, düşmanı tanımak kadar kendini de tanımak ve daha fazlası da verilmesi gerekene hazır olmak, karar vermek oldukça önemlidir. İşte bugün bunları yapmaya çalışıyoruz. Size basit gelmemeli, bu gelişmeler kolay ele geçmemiştir.

Ben size tek kişinin tarihte eşi görülmemiş bir düşmana karşı nasıl savaş verdiğini anlattım. Ve biraz da sizin halinizi, halihazırdaki durumunuzu ve ne olduğunuzu, ne duruma getirildiğinizi ve bundan kurtulmanın ne olduğunu, kurtuluşun nasıl yakalandığını gösterdim. Bun-

dan sonraki yıllar savaş yıllarıdır. Hem de kutsal savaş yıllarıdır, görkemli savaş yıllarıdır. Zaferden daha çok bize lazım olan savaşın kendisidir. İnsanlar ancak su içinde temizlenebilir, paslı demir ancak ateş içinde dövülerek temizlenebilir. Bizim her gün kendimizi yedi suyla yıkamakla, ateş içerisinde çelikleştirmekle kurtuluşa götüreceğimize emin olmalıyız. Bunun dışında insan olmanın mümkün olmadığını görmeliyiz. Bu şansın size verilmesi, sizin bu şansı yakalamanız halk olarak o yediğiniz ekmekten de, içtiğiniz sudan da daha değerlidir. Umut olarak yediğiniz darbe, bir halk olarak içine düşürüldüğünüz en affedilmez durum kötülüklerin kötüsüdür. Buna tepki duymak, bundan kurtulmak kadar değerli bir şey olamaz. Artık bu büyüklüğü göstermenin zamanıdır. Zaten ölüm var. Hem de en kötü tarzda bizi şurada-burada bulup götürüyor. Ölümsüzlük yolunda, kurtuluş yolunda artık her şeyi vermenin zamanıdır. Bunu yakalamakla çok mutlusunuz. Gerçekten siz Kürdistan halkı, bu savaşla mutlusunuz. Mutluluğun tek yolu bu savaş yıllarıdır. Ve bu ortamda diyoruz ki, adına bayram diyebileceğimiz, bizim bayramımız diyebileceğimiz, bir dönemden, bir tarihten bahsedeceksek, o da bu geçen yıllardır. Bu yaşadığımız yıllardır. Ve diyoruz ki, bu bayramınız kutlu olsun. Kolay değildir bu kadar düşmek, düştükten sonra da böyle kalkmak, onun için diyoruz bu bayramınız kutlanmaya değer. Bir tek şartla rahat olabiliriz veya yaşamayı kabul edebiliriz: O da doğru yolda savaşmaktır. Bu temelde ayağa kalkıp, çaba harcayarak, affedilebilir ve bize lazım olana, hakkımız olana ulaşabiliriz.

Zaten elinizde bir şey yok. Ne vatan kalmış, ne özgürlük kalmış, aile diz boyu hastalık ve sorunlarla boğuşuyor. İşsizlik diz boyu, sağlık yok. Bu dünyada bizim halkımızın yaşamı kadar, sizin yaşamınız kadar iflas etmiş başka bir yaşam yoktur. Bütün bunları düşmana karşı öfkeye dönüştüreceğiz. Kimdir, bizi bu duruma düşüren, kimdir elimizi kolumuzu bu kadar bağlayan, tarihte kimdir, günümüzde kimdir? Onlara saldıracağız. Saldırmanın zamanı ve fırsatı yakalanmıştır diyoruz. Bizden isteyebileceğiniz, benden bekleyebileceğiniz fazlasıyla yerine getirilmiştir. Ummadığınız, inanmadığınız, bir biçimde biz size sizin onurlu kimliğinizi nasıl elde edebileceğinizi ve onun tam başarısının neye bağlı olduğunu gösterdik. Ben de başlarken bilinçliydim ve biliyordum ki, tek bir kişilik böylesine azgın bir düşmana karşı mucize de olsa yol alınamaz, başarıya gidilemez. Ama diğer bir şey daha vardı. Namussuzluk deryasında nereye kadar yürünebilir?

İnkarın inkarı, düşkünlüğün düşkünlüğü, arsızın arsızlığına nereye kadar katlanılabilir? Buna da imkan göremedik. Kurtuluş umutları yok denilecek kadar az, ihanetin de diz boyu olduğu açık. O zaman ne yapılmalı? Biz, işte bu soruya cevap verdik. Ne yaparsan yap, umut yoksa umut al, lanet dizboyuysa ondan kurtulmaya çalış, hiç kimse yoksa tek sen yüklen kendine, ağlamadan-sızlamadan yap bunları, başarırsın. Birçoğunuz böyle yapmıyorsunuz. Dert küpüsünüz. Lime lime olmuşsunuz. Laneti de, uğursuzluğu da, umutsuzluğu da iliklerinize kadar yaşıyorsunuz. İnsan olmanın gereği olarak, bunu kabul etmedik. Başımıza ne gelir, nasıl gelir? Bu da fazla umurumda değildi demeyeceğim, ama gelirse gelsin, biz de bir şeyler yapmaya çalışırız dedik. Bir çalışan dilimiz var herhalde, iki kelime söyleriz. Bacaklarım var, bu bacaklarıma dayanır yürürüm dedim. Öyle yaptım ve buraya kadar geldim. Görüyorsunuz, bu ne sülale işidir, ne de şans ve fırsat işidir. Kabul edilemez bir yaşamın, kendim için de aşılması açısından kimsenin cesaret edemeyeceği bir yaşam biçimine, bir yürüyüş biçimine, mecburen katıldım. Şimdi bu yürüyüş, sizin yürüyüşünüz oldu. Bu kişilik sizin kişiliğiniz oldu. Bu savaş, sizin savaşınız oldu. Bir kişinin başardığını milyonlar yüzbin defa daha başarabilir. Bu açıdan savaşta başarı kesindir diyoruz. Sadece 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümü değil, sadece PKK'nin kuruluşunun 15. yılı değil, bizim bütün hamlelerimiz size, bundan sonra tam başarıya götürmeniz için sayısız örneklerle, dolu gerçekleri gösteriyor. Birilerinin yaptığını, hem de en mecalsiz, en nefes alamaz durumda yaptığını siz yüzbinler, milyonlar, daha kararlı ve cesaretli olarak tabii ki yapabilirsiniz.

Bu açıdan diyorum ki, kitlesel olarak yığınla bu savaşa katılma şansınızı tam başarı için değerlendirin. Şimdiye kadar davanıza iyi sahiplik edecek kişiler, iyi evlatlarınız çıkmadı. Ben, evlat olmaktan da öteye kendi başına kararlaştıran ve yürüyen bir kişi olarak girdim bu işe. Yani hiç kimse; oğlum sen iyi evladımsın bu işi yap demedi bana. Ne böyle ailem var ve ne de bu mümkündür. Çok erkenlerden aklımla yol çizmeye çalıştım, buraya geldim. Bir bakıyorum ki bu yolu şimdi siz kendinizin öz yolu biliyorsunuz. Dünyanın şaşıp kaldığı bir biçimde, bu yoldaki kararlılığınızı, büyük coşkuyla ifade ediyorsunuz. Bu hakkınızdır, saygılı olacağız. Kendim de sizin kadar coşkuyla katılacağım. Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da bunların benim de görevlerim olduğundan, emin olarak katılacağım. Fakat bu tek benim işim değil, halkın işidir. Sizin işinizdir. Bu yalnız partinin, gerillanın da işi değildir. Hiç şüphesiz gerilla daha da büyüyerek 10.000'lik ordudan 50.000'lik orduya hızla ulaşarak görevini hakkıyla yerine getirecektir. Girmediği dağ, köy, ova bırakmayacaktır. Daha şimdiden, bu daha da hız kazanacaktır. Serhildanlarımız şimdiden birçok şehre, köye girmiştir. Girmediği en ücra bir yerleşim yeri bırakmayacaktır. Her yıl daha da girecektir. Partililer, PKK'liler iyi önderlik etmek için, hiç şüphesiz eskisinden daha fazla layık olacak ve görevini yerine getirecektir. Biz bu konularda yine kendi görevimize iyi bağlı kalacağız. Böylesine yoklardan, böylesine çaresizliklerden, böylesine düşkünlüklerden, bu işi buraya getiren adam, bundan sonrasını da götürür. Hiç kimse vay ben de fırsattan istifade edeyim de şuradan gireyim, şöyle çıkar sağlayayım, şöyle menfaatimdir deyip, işin içine girmesin. Menfaatçiler şimdiden var. Boşluk doğmuş, boşluğu doldurmak isteyenler var. Bizi kullanarak, şehidin kanını istismar ederek, kişisel çıkar sağlamak isteyenler var. Bunları uyarıyorum.

Bunlar her yerde var, içimizde de var, çoklar. Bunlara söylüyorum: Sizin Kürdistan'da ya da saflarımızda, bir tek şartla yeriniz vardır. Eğer, malınız, mülkünüz, canınız, her şeyiniz kurtuluşun emrine adanmışsa, savaşımın, çizginin emrindeyse yaşayabilirsiniz, yeriniz vardır. Aksi halde hiçbir şeyiniz yoktur. Burada tüccarına da söylüyorum, burjuvasına da söylüyorum, emekçisine de, herkese söylüyorum. Sizin ancak bu topraklarda ve bu saflarda, bir gerekçeyle kalma hakkınız vardır: Düşmanı büyüterek bu kadar buralarda toprak sahibi olunamaz. Düşmanını bu kadar boş bırakarak, burada gezilemez, yürünemez bundan sonra.

Özellikle söylüyorum; vatan çiğnenecek, onur çiğnenecek, en aşağılık durumlara razı olunacak, ondan sonra benim ailem var, malım var, kişiliğim var diyemezsiniz. Bunlar kabul edilmiyor, tam tersine üzerine daha acımasız yürüyeceğiz. Parti içinde biraz yürürüm, fırsat bulursam bizzat, ülke topraklarında, halkın bağrında yürüyeceğim ve yürümem acımasız olacak. Şunu istiyoruz: Bundan sonra hiç olmazsa doğru yolun, namusun erbabı olun. Bunda katı kararlıyım. Ne diktatörüm, ne çok zavallıca, yarenlikle kendimi meşgul edecek birisiyim.

Bu kadar savaşabilen, bundan sonra daha fazla savaşabilir. Uzun yıllar savaşımı kimse anlayamadı. Neyin nasıl verildiğini anlayamadık, ama bu iş büyüdü, güç arttı. Açık söylüyorum, eğer kendilerini düzeltirlerse bu ortamda yer vardır. Saflarımızda bize layık, kurtuluş kişiliğinize layık olurlarsa yer vardır. Aksi halde hiç kimse benden ne rütbe ve ne de boş yere çıkar beklesin. Şunu açıkça belirteyim: Bu mücadele süresi boyunca en yakınlarıma bile bir kırtık (parça) ekmek fazla yedirmek istemem. Anama bile 2 metre bez vermeye yanaşmayanlardan birisiyim. Bunu anlamalısınız. Her şeyi kurtuluşun emrine seferber etmedikten sonra, kimsenin yakasını sağ bırakmam. Kimsenin malına aksi bir biçimde el atmam. Namussuz, haksız bir biçimde el atmam. Fakat vatana hizmet etmeyenin, özgürlük eşittir şeref-gurur demeyenin ne malına saygı ile bakarım ne de başka şeylerine. Hepsine el atılacak ve gerekli yerde kullanılacaktır. Bunun diktatörlükle alakası yoktur. Kendinizi hazırlayın diyorum. Eşiniz, çocuğunuz, malınız-mülkünüz vatan yolunda olsun. Böyleyse bir anlamı vardır ve size helaldir, böyle değilse haramdır. Tarih de bunu böyle söylüyor, Allah da bunu böyle söylüyor, bilim de, felsefe de bunu böyle söylüyor. Artık bizim için de bu böyle olacaktır.

Sahte önderlikler, iyi savaşmayanlar, o sahte önderlikleri devam ettirmek isteyenler için de gittikçe günlerin daraldığı bilinmelidir. PKK'ye layıkıyla katılmak gerekir, PKK'nin önderlik gerçeği vardır, PKK'nin militan gerçeği vardır. Bunlar her zamankinden daha nettir. Buna katılındığı oranda PKK saflarında yer alınabilir. PKK'yi kullanmaya, kendi bireysel emellerine, düşkünlüklerine hizmet ettirmeye çalışmak, içine girilecek en vahim hatadır. Aman ha aman diyoruz bu hataya düşmeyin. Oturup imkansız olana tenezzül etmeyin. Hiç kimse illegelin benim evladım, zorla katılın, götürün demedi. Bu yükü taşıyan benim, ama canı gönülden ve oldukça doğru temellerde katılmak isteyene de büyük saygı ve hürmetim vardır. Ne sınıf ayrımı, ne cinsiyet ayrımı, ne mezhep ayrımı, ne zengin-fakir ayrımı yaptım. Yeter ki, doğru yolun dürüst çaba sahibi adamı olsun. Kendimden daha fazla değer verdim. Bunu da çok muhtaç olduğum veya mecbur olduğum için yapmadım, yapmam. İnsanlık anlayışımızın bir gereğini yerine getirdim.

Bugün Türk sömürgeciliğinden kurtulmak istiyoruz. Türk halkına da aynı duygularla, aynı düşünceyle hitap etmek istiyoruz. Bizim kurtuluşumuz onların da kurtuluşudur. Türk egemenleri bizim de başımıza, kendi başına da bela edilmiştir. Buradan çıkış yolunu bulmak zordur. Olmazsa daha çok perişan olacaktır. Türk devrimcileri Türk halklarını tanımalıdırlar. Kendi halkıyla kendi egemenlerinin ayrışmasını, kimlik ayrımını yapmalıdırlar. Neyin yanında, neyin karşısındadırlar, bunu artık kararlaştırıp, eğer bizimle dayanışma istiyorlarsa, omuz omuza kavga istiyorlarsa gereklerini yapmalıdırlar. Biz çoktan ve onlardan bin kat daha fazla bu işe hazırız. Ama kendi egemenlerinin direkt veya dolaylı sözcüleri olmaya, onları kullanmaya devam ederlerse, bizden ilgi, destek bulmak şurda kalsın, ancak çok kararlı bir biçimde karşılık göreceklerini, her zamankinden daha fazla bilsinler. Artık aldatılmayız. Şimdiye kadarki aldatılmanın devri geçmiştir.

Türk egemen sınıflarına, yöneticilerine, askerine, sivillerine, hepsine de şunu söylüyoruz: Kendinizi olumsuz bir savaşın içinde buldunuz, tarihten devraldığınız gibi sürdürmek istiyorsunuz. Bu beyhude bir karşı-devrim savaşıdır. Aklınız varsa, kendi çıkarlarınıza, kendi halkınıza ve ulusunuza saygınız varsa, bu karşı-devrimci savaşın ister kısa, isterse uzun vadede olsun size fazla çıkar sunmadığı şimdiden bellidir. Bu kör savaşı kendi mantığınızca tırmandırırsanız, karşınızda derya kadar bir Kürdistan halkının savaşı olduğunu bilmelisiniz. Kendiniz için sorunu siz hesaplayın. Halkların, ulusların eşitliğine, kardeşliğine yatkınsanız, bizden bunun en değerlisini bulacaksınız. Bu temelde biz, en başta Türkiye halkıyla ve onun sözcüsü olduğunu iddia edenlerle meseleleri görüşmeler yoluyla, hatta kardeşçe dayanışmayla halletmek isteriz. Yok, savaşa devam etmek istiyorlarsa, bu işi sıfırdan buraya getirenler herhalde bundan sonrasını daha iyi götürmesini bileceklerdir.

Özgür insanlık, ilerici insanlık da şimdi bizi biraz daha iyi tanıyor, dikkate alıyor. Hiç şüphesiz halkımızın devrimi, özellikle reel sosyalizmin çözülüşünden sonra dünya devriminin ve devrimciliğinin az-çok bunalım ve giderek umutsuz bir dönemi yaşadığı bu günlerde insanlığa umut veren çok parlak bir devrim olarak, halkımızın ilerici insanlığa, özgür insanlığa neler verebileceğini daha şimdiden ortaya koymuştur. Bizim devrimimiz 20. yy'ın sonu ve 21. yy'ın devrimidir. İnsanlık için ne lazımsa onu bulup ortaya çıkaracak, ona sonuna kadar bağlı kalacaktır. Dolayısıyla dostlarımızın bize yardımı, özgür insanlığın bize yardımı kendileri için de en değerli yardımdır. Biz böyle bir enternasyonalizmi kendi devrimimizin en temel bir amacı olarak belleyeceğiz ve ona gerçekten en üstün bir yeri vereceğiz.

Bu devrimimiz Ortadoğu halkları için de daha şimdiden umut ve esin kaynağı olmuştur. Dağ gibi sorunlar, Ortadoğu halklarının gündemindedir. Devirm olmadan bu sorunların yanına bile yaklaşılamaz. Kürdistan devrimi, Ortadoğu halklarının da kurtuluşunda en tarihi rollerden birini oynamaya, bin yıllardan beri Mezopotamya'daki uygarlık devrimlerini, feodal devrimleri, köle devrimlerini aratmayacak cinsten büyük bir devrim olmaya adaydır. Dolayısıyla Ortadoğu halkları bu temelde Kürdistan halkından daha fazla bu temelde yaklaşım göstermeye ve güç alıp vermeye muhtaçtır.

Biz bu çerçevede, bu savaşı, kutsal bir savaş olarak değerlendiriyoruz ve halkımız için ekmeksudan daha değerlidir diyoruz. Kürdistan halkına ne mutlu ki, böyle bir savaşı yakalamıştır diyoruz. Bu günleri böyle yakalamakla, 15 Ağustos Atılımı'nın bu 8. yıldönümünü ruhta, düşüncede, savaşta, uluslararası alanda ve bölgede yürüyebilecek, umut beslenebilecek bir gerçeği yaşamakla en büyük şansı yakalamıştır. Bu, sadece bir şans değildir, kurtuluş yolunda emin adımlarla yürüyen bir yaşam biçimidir. Savaşarak bu yaşam biçimine zaferler gereklidir. Bu zaferler için parti gereklidir. Partinin militanları gereklidir. Bu da bizim işimizdir. Biraz yapmaya çalıştık, daha fazlasını hiç şüphesiz bu büyük tecrübeye dayanarak yapacağız. Biz şimdiye kadar yaptıklarımıza başlangıç gözüyle değer biçiyoruz ve halkımıza bundan sonra en büyük değerleri vereceğimize inanıyoruz. Halkımızın bize bağlılığı doğrudur, inancı, kararlılığı ve bundan sonra savaşa topyekün katılım göstereceği bir o kadar kesindir. Bunlar zaferi getirecektir.

– Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümü halkımıza kutlu olsun!

– Yaşasın bu savaşımda doğup çelikleşen Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan-ARGK!

– Yaşasın bu savaşın önder gücü Partiya Karkerên Kurdistan-PKK!

15 Ağustos 1992

"... Bir halkın diğer halktan, bir ulusun diğer ulustan, bir kişinin diğer bir kişiden doğal özellikler dışında, insan eliyle haksız temelde fazlalıkları olamaz; onurları vardır, kendi yaşamlarını düzenlemeleri, maddi manevi gelişmeleri haklarıdır, bunu hiç kimse, hiçbir güç engelleyemez. Biz bunu dayatıyoruz, kendilerinden bunu istiyoruz. Bundan başka onlardan bir şey istemiyoruz. Kürtçe hakkı olamaz, televizyon hakkı olamaz. Düşman zorbalıkla dili önlemiştir, zorbalıkla okuma-yazmayı önlemiştir, zorbalıkla konuşmayı önlemiştir..."